Ο ρόλος, οι ευθύνες και τα αδιαμφισβήτητα δικαιώματα των γονέων

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 30 Σεπτεμβρίου, 2023

Έχουν τα παιδιά ανάγκη καθοδήγησης; Ποιος έχει την ικανότητα και τη δικαιοδοσία να τα κατευθύνει; Είναι οι γονείς ξεπερασμένοι;

Οι γονείς έχουν αποδεδειγμένα την ισχυρότερη δέσμευση, τη μεγαλύτερη προσφορά και τα πλέον ανιδιοτελή κίνητρα στην ανατροφή, υποστήριξη και καθοδήγηση των παιδιών τους. **Αυτός ο μοναδικός και αναντικατάστατος ρόλος, τους παράσχει το θεμελιώδες δικαίωμα να κατευθύνουν εκείνοι την ανατροφή των παιδιών τους.** Είναι σημαντικό η κοινωνία να αναγνωρίζει στους γονείς το φυσικό και νομικό δικαίωμα να λαμβάνουν εκείνοι αποφάσεις για τα παιδιά τους, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αφορούν στην εκπαίδευση και την υγεία τους.

Η προσφορά της οικογένειας δεν εξαρτάται από την ειδική μόρφωση ή την οικονομική ευμάρεια των γονέων. **Η προσφορά της οικογένειας βασίζεται στην σταθερότητα, το σύνδεσμο και το ενδιαφέρον και κυρίως από το πόσο οι γονείς συνδέουν και αναθέτουν τα παιδιά τους στο Θεό.**

Ακριβώς επειδή ο θεσμός της οικογένειας είναι ουσιαστικός και άρρηκτα συνδεδεμένος με τη ιστορία και την παράδοση κάθε έθνους, **το σύνταγμα και οι νόμοι προστατεύουν την οικογένεια** ή τουλάχιστο έτσι έκαναν έως τώρα…

Υπάρχουν όμως και περίεργες απόψεις που παρακάμπτουν και αμφισβητούν τους γονείς. Κάποιοι, αυτόκλητα, αναλαμβάνουν υπερασπιστές των δικαιωμάτων των παιδιών και τα καθοδηγούν **απαξιώνοντας τις θέσεις των γονέων και την επιστημονική αλήθεια.** Παρουσιάζουν τους γονείς ως σεξουαλικούς καταχραστές των ίδιων των παιδιών τους, ανενημέρωτους και ανίκανους να τα υποστηρίξουν. Με το επιχείρημα της προστασίας, και της απεξάρτησης από ιδεοληψίες, **καθοδηγούν τα παιδιά** με ψεύτικες «αλήθειες».

για την Προστασία των Παιδιών ενάντια στη Σεξουαλική Εκμετάλλευση
και τη Σεξουαλική Κακοποίηση. Lanzarote, 25.X.2007 Άρθρο 6
https://rm.coe.int/168046e1d0).

Η σεξουαλικότητα αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ανθρώπινης φύσης. Επηρεάζεται από βιολογικούς, ψυχολογικούς, κοινωνικούς, οικονομικούς, πολιτικούς, πολιτιστικούς, δεοντολογικούς, νομικούς, ιστορικούς, θρησκευτικούς και πνευματικούς παράγοντες (UNESKO, 2009) που συχνά δεν επιτρέπουν τη συστηματική, οργανωμένη και έγκυρη ενημέρωση, προαγωγή της σεξουαλικής υγείας και προστασίας των παιδιών.
Δυστυχώς, παρ' όλη την πρόοδο που έχει επιτευχθεί μέχρι σήμερα σε διεθνές επίπεδο, ένα στα πέντε παιδιά στην Ευρώπη έχει πέσει θύμα κάποιου είδους μορφής σεξουαλικής βίας (Council of Europe 2012, Lanzarote Convention). Αλλά και στην

Αυτό αφορά κυρίως τους εκπαιδευτικούς, αλλά όχι μόνο. Μεγάλο μέρος της κοινωνίας μας αμφισβητεί τη παραδοσιακή οικογένεια και διδάσκει έτσι στα παιδιά, **(γιατροί, νομικοί, καλλιτέχνες, συγγραφείς, δημοσιογράφοι, κ.α)** ενώ ανησυχία προκαλεί μία τάση που αναπτύσσεται ήδη σε άλλες χώρες και αποτελεί άλλη μία μορφή παρέμβασης και αυτή είναι τα «σχολικά ιατρικά κέντρα». Πρόκειται για **διεύρυνση του ρόλου της σχολικής νοσηλεύτριας** που επεκτείνει τη δράση της και **σε θέματα αναπαραγωγικής συμβουλευτικής, οδοντιατρικής φροντίδας, ψυχολογικής καθοδήγησης και προτάσεις συμπεριφοράς προς τα παιδιά** αντί να περιορίζεται στην αντιμετώπιση έκτακτων προβλημάτων υγείας των παιδιών στο σχολικό ωράριο. [(1)]

Με την καθοδήγηση τέτοιων ατόμων, ένα παιδί που δεν έχει ωριμότητα να αυτοσυντηρηθεί, να ψηφίζει, να οδηγεί, να παντρεύεται, να εργάζεται, να καταναλώνει αλκοόλ ή να καπνίζει, ένα παιδί για του οποίου τα πταίσματα λογοδοτούν οι γονείς, **μαθαίνει να αυτοδιαθέτει το σώμα του, μετατρέποντας**

τον εαυτό του σε προϊόν σεξουαλικής κατανάλωσης, διαχειριζόμενο (υποτίθεται) και τις συνέπειες, χωρίς να επιτρέπεται στους γονείς να έχουν λόγο επιλεκτικά για αυτή τη συμπεριφορά. Χρόνια σεξουαλικά νοσήματα, εγκυμοσύνες, αμβλώσεις, αντισύλληψη, ψυχολογικά τραύματα, σύγχυση φύλου και οι «θεραπείες», όλα τα «δικαιούται» ένα ανήλικο παιδί με τη καθοδήγηση των «μη γονέων».

Οι γονείς βρίσκονται αντιμετωπίζουν καταστάσεις πρωτόγνωρες. Πρέπει να παραιτηθούν από την καθοδήγηση του παιδιού τους; Να αποσυρθούν από το ρόλο τους; Μήπως τα παιδιά είναι πράγματι ώριμα και δεν τους έχουν ανάγκη; Μήπως πρέπει να αναλάβει το σχολείο και όσοι «ξέρουν καλύτερα»;

επίπεδο, ένα στα πέντε παιδιά στην Ευρώπη έχει πέσει θύμα κάποιου είδους μορφής σεξουαλικής βίας (Council of Europe 2012, Lanzarote Convention). Αλλά και στην Ελλάδα, τα υψηλά ποσοστά έκθεσης των παιδιών σε καταστάσεις σεξουαλικής κακοποίησης συνιστούν ένα σοβαρό κοινωνικό ζήτημα που μας αφορά όλους και συνηγορεί στην προώθηση ουσιαστικών και θεσμοθετημένων πρωτοβουλιών για την σεξουαλική αγωγή και την πρόληψη της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών.
Λαμβάνοντας υπόψη την αναξιόπιστη συχνά παρουσίαση θεμάτων σεξουαλικότητας και σεξουαλικής υγείας από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κοινωνικούς χώρους, την "δυσκολία" των κυρίως υπεύθυνων για την καθοδήγηση των παιδιών, όπως και ότι σε κάποιες περιπτώσεις, στο στενό οικογενειακό και φιλικό περίγυρο ενός παιδιού βρίσκονται και οι υπαίτιοι της παρενόχλησης ή κακοποίησής τους, καθίσταται σαφές ότι ο ρόλος τους σχολείου αποκτά κομβική σημασία για την ενημέρωση και προληπτική ενδυνάμωση των μαθητών/-τριών. Η έγκαιρη και καλής ποιότητας σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, σε συνεργασία πάντα με την οικογένεια, δημιουργεί τις παρακαταθήκες για μελλοντικές υγιείς ταυτότητες, σχέσεις σεβασμού και αλληλοεκτίμησης, αποτελεσματικής διαχείρισης περιστατικών παρενόχλησης ή κακοποίησης.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού, Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΕΣΠΑ 2014-2020

Από το εγχειρίδιο σεξ διαπαιδαγώγησης "τα κόκκινα παπούτσια" για το νηπιαγωγείο και την α΄, β΄, γ΄δημοτικού. Οι γονείς είναι από τους κύριους υπαίτιους της σεξουαλικής κακοποίησης του παιδιού. Γι' αυτό οι δάσκαλοι, προπονητές, καθηγητές κλπ που είναι "υπεράνω υποψίας" θα αναλάβουν εκείνοι να διαφωτίσουν, να

προστατέψουν και να αποκλείσουν το παιδί από τους γονείς ...

Το σχολείο δεν ξέρει να καθοδηγεί στην προσωπική ζωή

Η σχολική σεξουαλική διαπαιδαγώγηση και όλη η υπόλοιπη σχετική αγωγή ζωής **είναι καταστροφικά** συνεπώς **το σχολείο (και οι άλλοι ανάλογοι) «δεν ξέρουν καλύτερα».** Επιπλέον, παιδιά του εξωτερικού [(2)] που απλά **εγκαταλείφθηκαν από την πρώτη παιδική ηλικία στην πολύωρη αγωγή των κρατικών εκπαιδευτών, (όχι απαραίτητα σεξ. τύπου) βρέθηκαν να παρουσιάζουν ως νέοι ενήλικες σοβαρά προβλήματα αντικοινωνικότητας και σχολική αποτυχία.**

Συνεπώς το σχολείο δεν θα πρέπει να είναι αυτό που θα αναλάβει την προσωπική καθοδήγηση των παιδιών.

Αλλά ίσως αναρωτηθεί κάποιος:

Υπάρχουν επιστημονικά και παιδαγωγικά δεδομένα που επιβεβαιώνουν την ανάγκη για γονεϊκή φροντίδα και έλεγχο; [(3)]

Γνωρίζουμε από εμπειρία πως **τα ανήλικα παιδιά δεν διαθέτουν επαρκή ικανότητα κατανόησης ούτε εμπειρία ζωής για να λαμβάνουν σημαντικές αποφάσεις.** Η άποψη των παιδιάτρων είναι πως «για τα παιδιά χρειάζεται να υπάρχει μια προστατευμένη περίοδος κατά την οποία **θα ενσωματώσουν με ικανοποιητικό τρόπο ηθικές αρετές και καλές συνήθειες και θα αποκτήσουν ικανότητα αυτοελέγχου,** οπότε αργότερα θα μπορούν να επωφελούνται από την αυτονομία τους και τις ευκαιρίες που θα παρουσιαστούν».

Σημαντικός λόγος για να οριοθετήσει ο γονέας την αυτονομία του παιδιού του όσο είναι μικρό είναι το γεγονός ότι **οι αποφάσεις του παιδιού βασίζονται σε περιορισμένη εμπειρία** για το τι διαδραματίζεται στη κοινωνία, συνεπώς **οι αποφάσεις του δεν μπορεί να αποτελούν μέρος ενός αντικειμενικά σχεδιασμένου μελλοντικού προγράμματος ζωής.**

Ποια είναι τα επιστημονικά στοιχεία για την ανάπτυξη του παιδικού εγκεφάλου και τις δυνατότητες του ανθρώπου;

Η υπονόμευση των γονεϊκών δικαιωμάτων και η διεύρυνση των δικαιωμάτων των

παιδιών συμβαίνει σε μια εποχή που ΚΑΙ οι μελέτες που βασίζονται στις **τεχνολογίες απεικόνισης** και αξιολογούν την ανάπτυξη του εγκεφάλου, **δείχνουν πως τα παιδιά έχουν ανάγκη τους γονείς τους.**

Ο μετωπιαίος λοβός, το κέντρο της κρίσης, ο διευθύνων σύμβουλος του εγκεφάλου, επιτρέπει στο άτομο να μελετά και να σχεδιάζει ενέργειες, να αξιολογεί τις συνέπειες των συμπεριφορών, να εκτιμά τον κίνδυνο και να σκέφτεται στρατηγικά. Ο μετωπιαίος λοβός είναι ακόμη **το «κέντρο αναστολής»** του ανθρώπινου εγκεφάλου **που εμποδίζει το άτομο να ενεργεί παρορμητικά.** Ο μετωπιαίος λοβός αναπτύσσει στην ωριμότητά του **συνδέσεις και με πολλές άλλες περιοχές του εγκεφάλου, έτσι ώστε οι εμπειρίες και τα συναισθήματα που διαμορφώνονται από άλλα κέντρα του εγκεφάλου να υποβάλλονται σε επεξεργασία από αυτό το κέντρο κρίσης.**

Ωστόσο, ο μετωπιαίος λοβός δεν ωριμάζει πλήρως μέχρι περίπου την ηλικία των 23 – 25 ετών, συνεπώς η συμβουλή του παιδιού έως αυτή την ηλικία έχει σοβαρή θέση.

Ποιος τρόπος ανατροφής είναι ποιο ωφέλιμος για τα παιδιά;

Έχει βρεθεί πως η καλύτερη ανατροφή προσφέρεται από το γονέα που έχει **κύρος στα μάτια του παιδιού. Ο γονέας με κύρος** προσφέρει υπεύθυνη ανατροφή και συγχρόνως **διεκδικεί από αυτό** εύλογες προσδοκίες. **Επιβάλλει λογικές κυρώσεις** για άσχημη συμπεριφορά, **παρακολουθεί τις δραστηριότητες και συμπεριφορές** του παιδιού, ενώ **ενθαρρύνει** την **αυτονομία** που αναλογεί και ταιριάζει στην ηλικία του.

Τα παιδιά που μεγαλώνουν από γονείς που έχουν κύρος και ενδιαφέρονται είναι πιο επιτυχημένα στο σχολείο, ανεξάρτητα, αυτοδύναμα και λιγότερο επιρρεπή στη κατάθλιψη και το άγχος. Επιπλέον είναι προστατευμένα από εξωτερικούς βλαπτικούς παράγοντες.

Συνεπώς, η τρέχουσα επιστημονική έρευνα δείχνει ότι:

1. **Η ανάπτυξη του εγκεφάλου στον άνθρωπο** συνεχίζεται για τουλάχιστον 5-10 χρόνια μετά την ολοκλήρωση της φυσικής και ορμονικής ωρίμανσης.
2. **Τα παιδιά και οι έφηβοι έχουν ανώριμο ακόμη εγκέφαλο,** γεγονός που υποδεικνύει την ανάγκη για ισχυρή καθοδήγηση από τους γονείς στη λήψη αποφάσεων.
3. **Τα παιδιά και οι έφηβοι αποδίδουν καλύτερα σε ένα περιβάλλον με κανονισμούς** στο οποίο οι γονείς δηλώνουν τις προσδοκίες τους και υπάρχουν συνέπειες για ανάρμοστη συμπεριφορά.

4. Τα παιδιά είναι **λιγότερο πιθανό να εμπλακούν σε συμπεριφορές υψηλού κινδύνου** εάν έχουν **γονείς που τα παρακολουθούν** και καθοδηγούν τις δραστηριότητές τους.
5. Το επιτυχημένο πέρασμα από την εφηβεία και **η αποφυγή συμπεριφορών υψηλού κινδύνου, επιτρέπει στους νέους να προχωρήσουν με αποτελεσματικότητα** σε σταδιοδρομίες ενηλίκων, σχέσεις και ευθύνες.

Είναι αφελές να πιστέψουμε πως οι κρατικοί «εκπαιδευτές» δεν γνωρίζουν τις ανάγκες του παιδιού για καθοδήγηση και την αξία του γονέα. **Κατανοούν καλά τόσο την ανωριμότητα των μαθητών όσο και την ανάγκη τους να στηριχθούν από έναν ενήλικα. Γνωρίζουν επίσης και την αξία του γονιού.** Χρησιμοποιούν όμως την ανάγκη του νέου για γνώση και εφαρμόζουν ύπουλες μεθόδους, με τις οποίες αφού πρώτα απομακρύνουν τα παιδιά από τους γονείς κατόπιν τους διδάσκουν τις δικές τους θέσεις.

Για τους παραπάνω λόγους δεν πρέπει να δημιουργείται σύγχυση ή αδράνεια στους γονείς.

Οι επιστημονικές μελέτες, και οι φυσικοί νόμοι υποστηρίζουν σθεναρά το δικαίωμα και την ικανότητα τους να αναθρέψουν εκείνοι τα παιδιά τους.**Οι γονείς έχουν τη φυσική εξουσία, τη νομική εντολή και τις επιστημονικές αποδείξεις που τους δίνουν το δικαίωμα να καθορίσουν πώς θα εκπαιδευτούν τα παιδιά τους, ποιες αξίες θα τα χαρακτηρίζουν, και πώς πρέπει να κατευθύνονται οι δραστηριότητές τους.**

Όπου οι γονείς έχουν το πρώτο λόγο, τα παιδιά προοδεύουν και μεγαλουργούν. Όπου είναι εγκαταλειμμένα στην κρατική μέριμνα παγιδεύονται στις λάθος επιλογές. Μετατρέπονται σε ανθρώπινα θύματα προορισμένα να τα εκμεταλλεύονται οι «επιτήδειοι» για να ευημερούν εκείνοι.

Πηγές πληροφόρησης:

1. https://www.lifesitenews.com/news/medical-freedom-group-warns-school-based-health-centers-are-threatening-parental-rights/?utm_source=daily-canada-2023-08-15&utm_medium=email
2. https://mumdadandkids.gr/oikogeneia/apotimisi-tou-apotelesmatos-tis-polyoris-frontidas-ton-mikron-paidion-apo-kratikes-ypiresies
3. https://acpeds.org/position-statements/the-roles-responsibilities-and-rights-of-parents

(Πηγή: «Μαμά Μπαμπάς και Παιδιά»)